

ROMÂNIA
TRIBUNALUL SUCEAVA
SECȚIA COMERCIALĂ DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA NR. 70

Ședința publică din data de
Președinte
Grefier

Pe rol, judecarea acțiunii având ca obiect ” anulare act de control taxe și impozite” formulată de reclamanta SC SRL Suceava – cu sediul în Suceava, str. nr. , județul Suceava în contradictoriu cu pârâta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE SUCEAVA**.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns pentru societatea reclamantă avocat lipsă pârâta.

Procedura a fost legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință după care:

Avocat pentru societatea reclamantă arată că la dosar au sosit solicitările făcute de instanță prin adresa de la fila 52 dosar, că s-a depus Nota de contabilitate din 03.09.2008, precizând că SC SRL Suceava nu a achitat debitul datorat pârâtei.

Arată că nu mai are alte cereri de solicitat.

Instanța constatând probatoriul epuizat și acțiunea în stare de judecată, având în vedere că nu mai sunt alte cereri de probe, acordă cuvântul la dezbaterea fondului.

Avocat pentru societatea reclamantă pune concluzii de admitere în parte a acțiunii, fără cheltuieli de judecată.

Declarând dezbaterile închise,

După deliberare,

TRIBUNALUL

Asupra acțiunii de față, constată:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Suceava – secția comercială, de contencios administrativ și fiscal sub nr. la data de , reclamanta SC SRL Suceava a solicitat în contradictoriu cu D G F P Suceava, solicitând a se anula decizia nr. deciziei de impunere nr. din și a Raportului de Inspecție Fiscală Parțială, încheiat la și înregistrat sub nr. din :

În motivarea acțiunii sale, reclamanta a arătat că:

Suma de lei la care a fost obligată, a fost imputată nelegal, întrucât dreptul de a fi obligați la suma respectivă este prescris.

Se mai arată că nu este real că au încălcat punctele 5 și 6 din Convenția nr. , deoarece calcularea dobânzilor și a penalităților, de la ultimul act de control până la data acordării înlesnirilor, respectiv 19.10.2002 – 21.04.2003, trebuia efectuată la momentul respectiv, fie ca organul de control, fie de către noi și nu în prezent adică în anul 2008, după ce a intervenit prescripția.

Ca atare, până la primul termen de plată din eșalonare (pct.5) ei nu au putut face plata obligațiilor restante, deoarece ele nu au fost calculate la acel moment.

În dovedire a depus la dosar, societatea reclamantă, înscrisuri.

Pârâta D G F P Suceava, legal citată a depus la dosarul cauzei întâmpinare, prin care a solicitat respingerea acțiunii reclamantei, ca nefondate, motivat de faptul că:

Prin decizia de impunere din data de , organul de control a stabilit în sarcina contestatoarei suma de lei reprezentând majorări de întârziere aferente contribuției de asigurări pentru șomaj datorate de angajator.

La punctul următor din convenție se prevede ca până la intrarea în vigoare a convenției se calculează și se datorează dobânzi și penalități de întârziere.

În urma verificărilor efectuate, s-a constatat că societatea nu a calculat și virat dobânzi și penalități de întârziere de la ultimul act de control întocmit, respectiv 19.10.2002 până la 21.04.2003, data acordării înlesnirilor. Pentru această perioadă, s-au calculat majorări și penalități de întârziere în sumă de

lei, în baza HG nr. 1513/2002 pentru stabilirea nivelului dobânzii datorate pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare și pe perioada amânării sau eșalonării la plata a obligațiilor bugetare și a OG nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare.

La art. 22 din același act normativ stipulează faptul că termenul de prescripție se întrerupe la data efectuării de către contribuabil a unui act voluntar de recunoaștere a impozitului datorat, inclusiv plata integrală sau parțială a acestuia.

Analizând actele și lucrările dosarului, din prisma probatoriului administrat în cauza de față, Tribunalul Suceava, a reținut că:

Organele fiscale au constatat că societatea SRL a beneficiat de înlesniri la plată acordate de Ministerul Muncii și Solidarității Sociale prin Convenția nr. din , respectiv eșalonarea la plată a debitelor privind contribuția la fondul de șomaj în sumă de lei.

În urma verificării efectuate s-a constatat că societatea nu a calculat și virat dobânzi și penalități de întârziere aferente contribuției la fondul de șomaj datorat de angajator de la ultimul act de control întocmit, respectiv de la data de 19.10.2002 și până la data de 21.04.2003, data acordării înlesnirilor, conform prevederilor din convenția încheiată.

Pentru perioada respectivă, organele de control au calculat majorări și penalități de întârziere, în sumă de lei.

Contestatoarea susține că suma de lei a fost stabilită ilegal, dreptul de a fi obligată la plata acestei sume s-a prescris, întrucât s-au scurs mai mult de 3 ani, majorările stabilindu-se pentru perioada de 19.10.2002 – 21.04.2003.

Potrivit art.21 și 22 din OG nr. 70/1997, termenul de prescripție este de 5 ani.

Termenele de prescripție se întrerup la data efectuării de către contribuabil a unui act voluntar de recunoaștere a impozitului datorat, inclusiv plata integrală sau parțială a acestuia.

Din documentele existente la dosar se reține că societatea verificată a beneficiat de eșalonarea la plată a contribuției la fondul de șomaj datorată de angajator în sumă de lei până la data de 20.09.2006, în baza Convenției nr. încheiată cu Ministerul Muncii și Solidarității Sociale – AJOFM Suceava, care administra creanțele respective la acea dată.

Contribuția la fondul de șomaj datorată de angajator în sumă de lei care a generat accesoriile a fost recunoscută de societate ca fiind datorată prin Convenția nr. încheiată cu Ministerul Muncii Solidarității Sociale- A.J.F.M. Suceava, iar ultimul termen de plată a contribuției la fondul de șomaj datorată de angajator a fost la data de 20.09.2006.

În anexa nr.1 la Ordinul Ministerului Muncii și Solidarității Sociale nr. 216/2002 pentru aprobarea procedurii și competențelor de acordare a înlesnirilor la plata creanțelor bugetare administrate de Ministerul Muncii și Solidarității Sociale.

La punctul 5 din Convenția nr. se face precizarea că: „debitorul va face dovada că a achitat până la primul termen de plată din eșalonare, respectiv până la termenul de plată în cazul amânărilor, eventualele obligații restante la bugetul asigurărilor sociale de stat și / sau la bugetul asigurărilor pentru șomaj, inclusiv dobânzile și penalitățile de întârziere la plată, altele decât cele care fac obiectul înlesnirilor la plată”.

În ceea ce privește termenele de prescripție pentru creanțele bugetare pentru care s-au acordat înlesniri la plată, la cap.9, pct.4 din Ordinul Ministerului Muncii și Solidarității Sociale nr. 216/2002 pentru aprobarea procedurii și competențelor de acordare a înlesnirilor la plata creanțelor bugetare administrate de Ministerul Muncii și Solidarității Sociale se prevede că:” Pe perioada pentru care s-au aprobat înlesniri la plată cursul prescripției se suspendă”.

Potrivit graficului de eșalonare a debitelor, anexă la Convenția încheiată nr. primul termen de plată din eșalonare este data de 20.11.2003, societatea beneficiind de o perioadă de grație de 6 luni, iar ultimul termen de plată a contribuției la fondul de șomaj datorată de angajator în sumă de lei, care a fost eșalonată la plată și pentru care au fost calculate majorările de întârziere în sumă de lei, este la data de 20.09.2006.

Din cele prezentate se reține că pentru perioada pentru care s-au aprobat înlesniri respectiv data de 21.04.2003, data încheierii convenției și până la data de 20.09.2006, data ultimului termen de plată a creanței bugetare, cursul prescripției a fost suspendat.

Având în vedere că până la primul termen de plată dine șalonare, respectiv 20.11.2003, debitorul avea obligația achitării majorărilor de întârziere și penalităților de orice fel, iar majorările de întârziere au fost stabilite prin decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. / și ținând cont că de la data de 21.04.2003, data încheierii convenției și până la data de 20.09.2006, data ultimului termen de plată a creanței bugetare, cursul prescripției a fost suspendat, rezultă că stabilirea majorărilor în sumă de lei s-a efectuat în cadrul termenului de prescripție.

În ceea ce privește susținerea contestatoarei că stabilirea majorărilor de întârziere trebuia efectuată la momentul respectiv de către organele de control, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât, potrivit pct.5 din Convenția nr. societatea avea obligația achitării până la primul termen de plată din eșalonare a eventualelor obligații restrânse la bugetul asigurărilor sociale, inclusiv a dobânzilor și penalităților de întârziere de orice fel.

Potrivit convenției încheiate termenul de plată a majorărilor în sumă de lei, datorate pentru perioada 19.10.2002 – 21.04.2003, aferente contribuției la fondul de șomaj datorată de angajator în sumă de lei, era 20.11.2003, iar ultimul termen de plată a contribuției la fondul de șomaj datorată de angajator a fost la data de 20.09.2006.

Având în vedere aceste aspecte, instanța va respinge acțiunea ca nefondată.

Pentru aceste motive,
În numele legii,

HOTĂRĂȘTE:

Respinge acțiunea, având ca obiect " anulare act de control taxe și impozite" formulată de reclamanta SC SRL Suceava – cu sediul în Suceava, str. nr. , județul Suceava în contradictoriu cu pârâta
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE SUCEAVA .

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 ianuarie 2009.

Președinte

Red.
Tehnored.
2 ex/